

aangehaalde Jo Janse, was nog onderweg naar huis voor het middageten toen hij zag dat de laagvliegende Mosquito kennelijk probeerde te landen. Het raakte met de rechtervleugel een paar bomen. Met een geweldige klap kwam het neer. Beide vleugels braken af en een gedeelte van de romp kwam in de sloot terecht.

A.J. van de Broekert was net op weg naar huis van zijn werk op het gemeentehuis, zo staat er in het boekje. Hij zag het ongeluk gebeuren en fietste snel door naar het huis van loco-burgemeester Maljaars om hem te waarschuwen. Onderweg probeerden Duitse militairen, die dan al onderweg waren naar het vliegtuig, zijn fiets in beslag te nemen. Hij deed net of hij niets hoorde en liet hen roepen. Buiten adem aangekomen bij Maljaars werd hij wat misprijzend aangekeken en klonk het ijsig: "Even afeten, ik kom zo". Verbluft reed hij terug naar de boerderij van Louwerse, naar het totaal vernielde wrak. Een van de vliegers was eruit geslingerd, door de klap helemaal verminkt, maar nog in leven.

L. Zwemer, zo staat er verder, droeg met nog iemand zo voorzichtig mogelijk de stervende man naar een iets verder staande schapenschuur waar ze hem op het stro neerlegden. Even later stierf de vlieger.

Robert Fred Lindsay Anderson, Flying officer was een Canadees uit Waterloo, Ontario, 22 jaar oud. (26)

Charles Andre Graham was 21 jaar oud, ook Flying officer en kwam uit Clifton Hill, Melbourne.

Hij had eerder zijn baan opgezegd om als vrijwilliger dienst te nemen bij de R.A.F. (27)

F/O Robert Anderson

Robert Fred Lindsay Anderson

Nog de hele verdere dag werden er in de omgeving **huiszoekingen** gedaan door de bezetter, omdat zij dachten dat er nog een derde bemanningslid moest zijn, weet ook Marius Rison zich nog goed te herinneren. Geüniformeerde Duitse militairen die de, voor de kinderen, vertrouwde huiskamers doorzoeken zijn beelden die een onuitwisbare indruk hebben achtergelaten. Daar kan Bets de Visser over meepraten. Ze zag dat de mannen overal in en achter moesten kijken om te zien of er iemand verstopt zat. Haar kleine zusje, die daarvan nog geen besef had, toverde met haar gedrag rond het gebeuren nog een glimp van menselijkheid tevoorschijn bij de imponerende militairen.

Op de vliegbasis in Marham was men ondertussen in afwachting van de terugkomst van beide vliegtuigen. Toen deze om half vier nog niet waren verschenen, stegen er een tweetal Mosquito's en zes lichte bommenwerpers van het type Boston op voor een **zoekactie**. Een van de Bostons werd op een 100 km ten westen van Goeree neergeschoten door een Duitse jager. De andere keerden terug zonder een spoor te vinden. Ook twee Spitfires van het Noorse 332 squadron voerden die middag een verkenningsvlucht uit boven het Noordzeegebied voor Zeeland. Hun aanvalsvlucht op doelen bij Knokke en Eeklo was door te weinig zicht en slecht weer afgelast. Tijdens hun verkenningsvlucht beschoten zij nog een tweetal schepen in de monding van de Oosterschelde.

Nadien werden de stoffelijke overschotten van de beide bemanningen overgebracht naar Vlissingen en daar op 16 november op de **Noorderbegraafplaats** ter aarde besteld, de bemanning van het toestel bij Ritthem als onbekende vliegers, omdat zij vanwege de brand niet meer geïdentificeerd konden worden.

Stille getuigen op de Noorderbegraafplaats te Vlissingen.